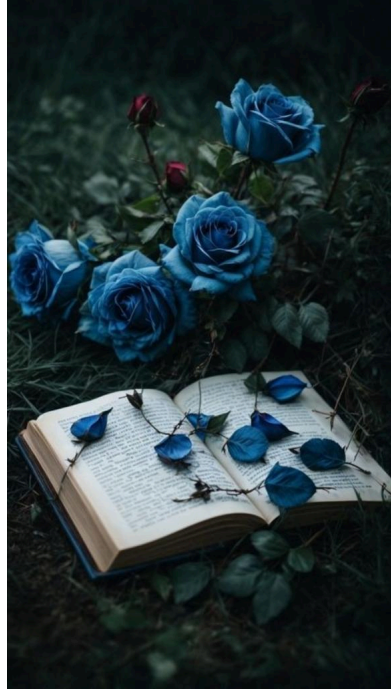

Deseydin

– Mustafa Yılmaz Boz · 13 Mayıs 2025

Döndü kabuktaki yaram irine Oynadıkça indi Bıçak derine Artık Sevmiyorum demek yerine Üstüne bastığım taş bu deseydin Bir yanım fak dolu bir yanım tuzak Dikine meyilli ömür bir kızak Yalana en yakın gerçekten uzak Yarı hayal yarı düş bu deseydin Cüz-i bedenimde canım deride Külli irademden kaldı geride Doğmayan güneşim son zemheride Gelmeyen baharım kış bu deseydin Ayrılık kesresi ölümden ince Ölümü geçinden dilerim gence Her akşam sarhoştur demeden önce Ağyarın gözünde keş bu deseydin Bir beni severde bir beni üzer Zehrini çiçekten eliyle süzer Karıncayla uyur yılanla gezer Böceğe börtüye eş bu deseydin Ağlamam desem de gözlerim pınar Bana yar elinden badeler sunar Yağlı kabuklarım ateşsiz yanar Kurunun içinde yaş bu deseydin Nasibi hiçlenmiş gün seherinde Bir fayda bulunmaz yaz baharında Atıp da gitmeyen her seferinde Yerini bulmayan taş bu deseydin Hadi güzel dostum kazın kabiri Kırkbeşten aşarken yolun cebiri Çekinmeden kullan caiz tabiri Vehimde çürüyen leş bu deseydin Girmeden mezara yadıma gelen Görünce aklımı yerinden silen Olmadık sabahlar uykumu bölen Sızısı dinmeyen diş bu deseydin Yoklara sayıp ta garip canımı Hiç gönül koymadan hüsnü zannımı Celplere sığmazdı aşkın tanımı Doluya sığmayan boş bu deseydin Kahiroğlan gülde dikenini yoktur Ne akanı nede kokanı yoktur Başında bir büyük bakanı yoktur Yuvasından düşmüş kuş bu deseydin.